

Kárpáti Józsefné

Ez anyám, Járai Gitta (Magdolna). Valamikor az 1950-es években készülhetett ez a kép. Anyám a felszabadulás után elvégezte a gyermekgondozói tanfolyamot, és a Corvin Áruház óvodájában dolgozott. 1947-ben szerezte meg az óvónői képesítést. Sose fogom elfelejteni, hogy amikor a bizonyítványosztása volt, és nem volt tiszta ötös, akkor sírt. Nagyon meg volt sértve. Az apám a Budafoki Baromfifeldolgozó Vállalatnál lett üzemvezető. És nagyon megbecsülték. Jól dolgozott. Élmunkás volt. [1948. március 15-én hirdették meg először -- szovjet mintára -- az első országos munkaversenyt, és az itt élen járó munkásoknak adományozták az ?élmunkás? kitüntető címet. A főként a szakmunkások közül kikerülő munkáselit a káderutánpótlást szolgálta. A címmel különféle

kedvezmények is jártak (üdülés, vásárlási lehetőség, olykor lakáskiutalás). A munkaversenyben ezt követően áttértek a sztahanovista mozgalomra (ez a mozgalom 1935-ben indult a Szovjetunióban a termelés növelésére). Magyarországon először Sztálin 70. születésnapján, 1949-ben hirdették meg. 1954-ben megszűnt a mozgalom, 1956-ban a címet is eltörölték. -- A szerk.] 1950-ben vagy 1951-ben magyarosítottunk Kaufmannról. Én akartam. A Kárpáti nevet választottuk. De rosszul választottunk, mert a család másik fele Kádár lett. Ami később aztán nem tudom, hogy előny volt vagy hátrány, de ők azt választották.